

skulle skønne i Sagen, kan man ikke komme til en væsentlig anden Ordning end denne, og at man bør komme til det Resultat, at Patenter kunne omstødes af Domstolene, ere jo alle enige om. Derimod er der ærede Medlemmer, som ville have, at Domstolene ogsaa skulle kunne dømmе i Spørgsmaal om Patenters Meddelelse. Det tror jeg ikke gaar an, det er ifølge sin Natur en administrativ Akt, her er Tale om, og hvorledes vilde Ordningen blive? Den vilde, forekommer det mig, blive høist mærkelig. Lad os sætte, at Patentkommissionen nægter at meddele et Patent, og at Overpatentkommissionen for at bruge et kort Udtryk ogsaa nægter det. Saa gaar vedkommende til Domstolene og forlanger Patent. Nu vil vel ingen tro, at Domstolene selv skulde føle sig kompetente til at skønne over det tekniske Spørgsmaal. De ville selvfølgelig forlange et Skøn. Hvad ville vi altsaa komme til? At efter at den saghyndige Patentkommission og Kommissionen over den har skønnet over Spørgsmaalet, kommer Domstolen til at støtte sig paa Udtalelser af Skønsmænd, som den selv udmelder. Jeg kan ikke se rettere, men maaste man tænker sig det ordnet paa en anden Maade (Afbrydelse af Dct. Hansen.) Jeg taler om Tilfælde af Meddelelse af Patent. — Det ærede 6te Medlem (for 2den Kres (P. G. C. Jensen) mente, at der ingen Definition var af Opfindelser — det er ganske rigtigt, det er meget vanskeligt at give den — og at det var urigtigt, at tale om „Ny Opfindelser“. Jeg har ikke noget imod, at man tager denne Tilføjelse bort. Jeg skønner nemlig ikke rettere, end at der — som allerede anthydet af et æret Medlem her — i selve Ordet Opfindelse ligger tilstrækkeligt. At tale om ny Opfindelser tror jeg egentlig er noget tautologisk. For saa vidt kan jeg godt være enig i, at det er „Opfindelse“, det kommer an paa; erkender man, at der er en Opfindelse, tror jeg ogsaa, man maa komme til at erkende, at der er noget nyt; thi det involveres i Begrebet Opfindelse. Det ærede Medlem mente ogsaa, at man skulde forlange noget selvstændigt, om jeg forstod ham ret; det var ikke enhver Opfindelse, man burde faa Patent paa. Det er jo ingenlunde let i denne Materie at vælge de rette Udtryk, men jeg tror ikke, at man kan komme til et andet Resultat, end at det, der forlanges, er noget nyt, altsaa en Opfindelse, og at det, der forlanges, tillige er noget væsentligt, noget selvstændigt, hvorledes man nu nærmere vil betegne det. Det tror jeg nu nok, man bliver enig om. Saaledes som jeg læser § 1, tror jeg nok, at den Omfkrivning, det ærede Medlem, hvis jeg hørte ham ret, gav

af disse Ord „udnytted i Industrien“, eller som han ønskede, der skulde gives dem, ikke vil komme til at forandre Bestemmelsen, og jeg kan tillige sige, at det Spørgsmaal, om der kan gives Patent paa noget, som kan komme Agerbruget o. s. v. til Gode, ere vi jo langt ude over. Deraf, at de skulle „udnytted i Industrien“, følger aldeles ikke, at ikke Formaalet i og for sig kan være at komme andre Erhvervsgræne til Gavn. — Det ærede 4de Medlem for 1ste Kres mente, at naar man nærmest maatte ønske Forundersøgelsen anvendt, var det for at undgaa Overbømmelse af Patentbegæringer, som det ærede Medlem sagde. Jeg er for en vis Del enig med det ærede Medlem deri. Hvis man blot gif til et Anmeldelsesystem, vilde der ganske vist rejse sig Masjer af Krav paa Patenter. Der vilde danne sig Forretninger, Agenturer, som vilde have Fordel af at skaffe saa mange Patenter som muligt, og saa skulde man slaas med dem og kunde kun faa dem omstødte ved Domstolene. Derfor tror jeg, at Forundersøgelsen er helbig. Men dette vilde ikke være nok til at begrunde den, naar man ikke tillige erkender, at den i og for sig har sin Værdi ogsaa for Meddelelse af Patenter, og at man som Regel taget vil kunne regne paa at komme til et høitligt Resultat. Det tror jeg, man kan. Det ærede Medlem mener, at nu er Patentretten uden Betydning, og at den vil faa en ganske anden Betydning herefter og blive søgt langt mere. Det er muligt; jeg ved det ikke. Jeg kan naturligvis ikke modfise det, at Patenterne nu have mindre Betydning, da de kun gaa ud paa at forbyde Tilvirkning her i Landet, medens enhver kan indføre dem frit ved Siden af; men ret forbausende er det alligevel at se det Omfang, hvori Patenterne stige, og den Mængde Begæringer, der komme fra Europa og Amerika om Patenter i vort lille Land, saa uden Betydning kan man, efter hvad der foreligger, ikke sige, at den paa-gældende Ret er. — Med Hensyn til Færøerne haaber jeg nok, man kan saa alt fornødent iagttaget, saa at det ærede Medlems (Odens) Ønske kan tilfredsstilles. Jeg skal blot sige, at da der i Fjor bitterlig ikke var Tale om en endelig Afgørelse af Sagen, var der ikke Grund til saaledes at tage det Spørgsmaal op til endelig Afgørelse, som naar der bliver Tale om endelig Bedtagelse af Lovforslaget for dette Tings Vedkommende.

P. G. C. Jensen: Jeg skal ikke forlænge denne første Behandling videre. Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev ytret af